No. 1592 Zaterdag 4 Juli 1914. 31ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER. E. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Reorganisatie van Politie.

Geen nieuw onderwerp, zal men zeggen, want er is al lang heel wat over te doen geweest.

Het is ook niet onze bedoeling nieuwe denkbeelden te opperen, als de oude nog niet verwerkt zijn.

De reorganisatie van Politie is echter een nieuwe phase ingetreden. En daarover verheugen wij ons.

Tamelijk duidelijk heeft men tijdens het Begrootingsdebat uit den mond van den Procureur-generaal kunnen vernemen, dat Zijn EdelGrootachtbare detacheering van militairen bij de Politie tot reorganisatie van dit corps nog zoo slecht niet vindt.

Ook wordt er voor gezorgd zooveel mogelijk de militairen in eenzelfde wacht samen te trekken en de burgeragenten in een andere.

Om deze reden zijn naar de eilanden bijna hoofdzakelijk militairen als politie-agent gedetacheerd.

Het is duidelijk, dat men bezig is een proef te nemen. Dat is de nieuwe phase, waarop wij doelden, dat is het feit waarover wij ons verheugen.

De reorganisatie van Politie lijdt reeds lang genoeg een slepend bestaan. Het wordt tijd daaromtrent een beslissing te nemen.

Politie-agenten worden niet geboren, maar gemaakt. Men moet er lieden voor opleiden, men moet er manschappen toe vormen.

Men vindt ze niet kant en klaar langs den weg staan, men moet op zoek en de meest geschikte personen daarvoor uitkiezen.

Vroeger, toen het politiecorps nog een burger cachet droeg, kwamen de beste elementen ook van de militairen. De Commandant en de brigadiers zijn allen oud-militairen. Waarom dus zou de Politie nu ineens niet deugen, nu de nieuwe krachten uitsluitend uit de militairen gerecruteerd zullen worden?

Iemand, die militair is gevormd, en geschoold, heeft als politie-agent zeker iets vóór boven een burger van dezelfde fysieke kracht en wetenschappelijke ontwikkeling. De militair heeft geleerd te gehoorzamen op bevel, hij is gewend aan tucht en orde, en is getraind tegen lichamelijke vermoeienis.

Maar daar zit de moeilijkheid ook niet. Men kan en moet zelfs toegeven, dat de militair in vele opzichten staat boven den burger om dienst te kunnen doen als politie.

De fout zit in het feit, dat de militair militair blijft, ook al wordt hij politie-agent. Dan wordt hij tweeslachtig, behoort tot twee corpsen, die een verschillende richting uitgaan, en krijgt twee hoofden, die onafhankelijk van elkander zijn.

Dat is een geheel geforceerde, onnatuurlijke toestand.

Zoo iets kan op den duur niet goed werken.

Als der natuur geweld wordt aangedaan, wreekt zij zich altijd. Zoo ook hier.

Vroeger recruteerden de beste politie-agenten uit de militairen. Zij legden echter hun militair karakter af, maar behielden al de voordeelen van hun militaire opleiding. Het waren mannen van durf en daad geworden, niet voor een beetje vervaard.

Maar zij stonden onder commando van een burger, die nu eenmaal de zaken heel anders beschouwt en regelt dan een militair. Een militair houdt van „aanpakken jongens!" Een burger past op voor herrie maken. Hij moet voor alles rust en orde bewaren, nooit zelf verstoren. Een militair mag wel zoo'n relletje, en is dadelijk klaar voor handtastelijkheden. Een burger leidt de menigte en tracht de woeling in breeder bedding te laten verloopen; hij voorkomt luidruchtigheden. Een militair wordt opgeleid voor den oorlog, de politie om den vrede te handhaven.

De een valt impulsief met kracht aan, de ander tracht door gemoedelijkheid de oproerigen of kwaadwilligen tot rede te brengen. De militair maakt korte metten; onmiddelijk gehoorzamen of de doos in! De politie tracht ongemerkt den overtreder der wet tot betere gedachten te leiden en zal slechts in het uiterste geval zich gedwongen zien, handelend op te treden. Het karakter van den militair is gestrengheid, van de politie zachtheid. De militair vertegenwoordigt het gebiedend Gezag; de politie den ordelievenden Vrede.

Het verkeerde van de nieuwe reorganisatie zit dus niet hierin, dat de manschappen gedetacheerd worden van het garnizoen, maar wel, dat zij hun militair karakter blijven behouden en zich op deze wijze niet zooveel mogelijk aanpassen aan de burgerlijke organisatie van politie.

Hun militair karakter maakt het hun onmogelijk goede politie-agenten te worden.

Hun aangeleerde goede militaire hoedanigheden van tucht en discipline, uithoudingsvermogen en durf moeten een burgerlijk karakter krijgen. Na hun overplaatsing moeten zij geheel afzonderlijk worden opgeleid voor de politie om de ruwere militaire gewoonten heelemaal af te leeren. Zij moeten zich voor goed aan de politie verbinden en deze detacheering niet beschouwen als een halve vacantie, waarin ze minder te doen hebben en eens op hun gemak kunnen uitrusten. Zij moeten het zich tot een levenstaak stellen carière te maken bij de politie. Maar daarom moet de terugkeer tot het garnizoen voor hen worden afgesloten. Zij moeten weten bij detacheering naar de politie, dat ze, na een vooruit bepaalden proeftijd, daaraan vast zitten en bij ontslag uit den dienst hun geheele leven vergald hebben. Dan zal de politiedienst met meer ernst worden verricht, en niet beschouwd worden als een bijbaantje, dat men voor de aardigheid een tijdje waarneemt om het weer neer te leggen, zoo gauw men er genoeg van heeft.

Zeer goed is het derhalve, dat de politiekrachten gerecruteerd worden uit de beste elementen van het garnizoen, maar ze moeten daarna een afzonderlijke opleiding genieten als politie en hun militair karakter geheel en al afleggen. Eerst dan kunnen we iets goeds verwachten van de nieuwe reorganisatie.

Het spreekt ten slotte vanzelf, dat de Politie moet geresorteerd blijven onder den Procureur-generaal, en niet onder een Officier.

De Politie is een burgerlijk corps, en kan dus moeielijk een militair hoofd hebben.

De Nieuwe Prefect van Politie te Parijs.

Minder gerucht dan de mogelijkheid van een val van het ministerie maakt eene omwenteling bij de politie. Doch dit wil nog heelemaal niet zeggen, dat ze van minder belang is.

De heer Hennion onderscheidt zich, niet alleen van Lépine, maar ook van andere prefecten daardoor, dat hij niet zijn carrière begonnen is als journalist of advocaat, maar van jongs af in politiedienst is opgegroeid.

De heer Hennion, geboren uit eenvoudige ouders, die handel dreven in Gommegnies, een klein plaatsje in het Noorden, studeerde tot zijn achttiende jaar, waarna hij, na zijn dienstplicht volbracht te hebben, secretaris werd van den heer Fosse, toen ambtenaar. Nauwelijks een jaar daarna trad hij in dienst van de Sûreté.

Hij was toen 24 jaar en telt er nu 52. Eene ondervinding van bijna dertig jaar leidt hem dus, thans nu hij prefect is, tot de meest wijze hervormingen.

Men dankt onder andere aan den heer Hennion de stichting der „brigades mobiles", die, steeds ter beschikking zijnde van het parket, de politie in staat stellen een methodische jacht te maken op de gezochte misdadigers.

Een tweede schepping is die der Archives administratives. Deze maakt mogelijk de centraliseering en daarna het klassificeeren van alle inlichtingen omtrent misdadigers. Vroeger heerschte de grootste wanorde daarin. Thans, nadat die inlichtingen geklassificeerd zijn, verschijnt het meest interessante deel ervan in de Bulletin périodique, die naar alle kanten van Frankrijk verzonden wordt, en het herkennen of opzoeken van een misdadiger zeer vergemakkelijken.

Aan den heer Hennion komt de eer toe begrepen te hebben, dat in een tijd, waarin de misdadigers gebruik maken van de nieuwste uitvindingen, ook de politie over dezelfde middelen moet beschikken.

Veel heeft daar toe bijgedragen het feit, dat de arrestatie van de bende Garnier-Bonnot zoolang op zich liet wachten, omdat de politie vaak te laat kwam, wijl er óf geen auto disponibel was ter vervolging óf wel omdat het naastbijzijnde commissariaat geen telefoon had. Wat in dit geval gebeurde, kwam telkens en telkens voor bij minder geruchtmakende zaken.

De heer Hennion is reeds sinds lang werkzaam, om de Sûreté te doen beschikken over al die hulpmiddelen: auto's, telefoon, een vervolmaakte photographie, enz.

Men heeft vroeger gezegd, dat de Parijsche politie goed mocht genoemd worden, wel gebreken bezit, doch dat deze vergoed werden door het persoonlijk prestige van den heer Lépine. Volgens Hennion is dit echter een zeer gevaarlijk systeem. Zijn meening is, dat de politie dán alleen werkelijk goed kan genoemd worden, indien niet alleen de chefs goed zijn, maar ook de meest gewone beambten.

Welke zijn de gebreken, die de heer Hennion verbeteren wil?

Op de allereerste plaats zou hij gaarne zien, dat de Pers wat minder reclame maakte voor de misdadigers. Hij kan dit niet geheel en al beletten, doch hij kan tegengaan, dat de politieambtenaren zich leenen tot interviews of tot het geven van de biografie der misdadigers, die ze zoeken of gearresteerd hebben.

De allerlaatste innovatie is de verwezenlijking van een plan, dat zeer dierbaar was aan den heer Hennion, nog vóór hij prefect was. Toen hij nog directeur was van de „Sûreté Générale", en er van sprak, dat zelfs de agenten goede dienaren moesten wezen, wilde hij bereiken, uit elk individu het grootste nut te trekken.

Om hiertoe te komen heeft hij gesticht eene praktische politieschool. Vroeger kon zoowat ieder persoon, die goede referenties had én als burger én vooral als militair, lid worden van de „Sûrete" of agent. Een goed soldaat is echter daarom nog niet een goede speurhond en zelfs nog niet een goed agent.

Thans blijft elke nieuwe agent zes maanden lang verbonden aan de school, die een verantwoordelijk directeur heeft. Die zes maanden zijn hun proeftijd. De leden worden in dien tijd bestudeerd; de directie tracht zich een opinie te vormen van ieders karakter en bekwaamheden, om ze dan later te kunnen gebruiken voor die functies, waarvoor ze den meesten aanleg toonen. Toont iemand niet veel aanleg, dan wordt de periode van zes maanden verlengd.

Heeft iemand heelemaal geen aanleg, dan wordt hij vriendelijk verzocht elders een carrière te zoeken.

Worden de leden dier school bestudeerd, ze studeeren ook zelf. De heer Hennion, die nog al van moderne middelen schijnt te houden, zal onder andere de cinema gebruiken, om aan de agenten verschillende tafereelen uit het Parijsche leven te laten zien. Op het programma komen onder andere de punten voor: een goed en een slecht agent, de goede en de verkeerde houding, een tactisch optreden en een optreden, dat de wanorde verergert, enz. Het valt niet te ontkennen, dat we hier een van de gevallen hebben, waarin de cinema werkelijk nuttig kan wezen.

Bij de opening van de school heeft de heer Hennion eene lange redevoering gehouden. Ze ontleent haar waarde aan het feit, dat ze verschilt van de meeste officiëele redevoeringen, die altijd oude clichés zijn. Het was niet alleen de prefect van politie, die sprak, maar ook de mensch, die als man zijn werkelijke gedachten openbaarde. En vandaar, dat wij in een soort politierapport plots die verrassende woorden kregen te hooren: „Laten we zoolang mogelijk de frischheid van onze ideeën bewaren, dat is tevens het beste middel om ons te doen behouden de zoo frissche vroolijkheid."

De agenten herschapen in bewaarders der Fransche geestigheid, is zeker wel een innovatie. De heer Hennion heeft de sympathie van het publiek gewonnen door deze niet minder verrassende verklaring, dat elk lid der politie nooit moet vergeten, dat het zijn plicht is goed te wezen in de volle beteekenis van het woord en dat „un geste de bonté ne saurait ni atteindre ni diminuer la règle supérieure d'autorité, au nom de laquelle elle agit."

De Tijd.

Hotels in Amerika.

New-York is inderdaad een hotelstad en geen wonder. Want volgens de Marchants Association stroomen in the Greater City dagelijks meer dan 400.000 bezoekers binnen, waarvan zij, die niet bij familie of kennissen logeeren, in de hotels moeten worden geherbergd. Op Manhattan Island alleen bevinden zich 215 eerste klas hotels, die ieder meer dan 50 kamers hebben en verder nog 500 andere hotels, hetwelk voor Manhattan een totaal maakt van 715 hotels.

In de 215 hotels van Manhattan zijn geëmployeerd 41.925 mannen en vrouwen. De gezamenlijke employé's

NAAR HET GELUK.

(*Uit het leven van een bekeerling*).

LI. In een Roovershol.

Bij mijn terugreis door Spanje zou ik nog een avontuur doormaken, dat misschien wel het gevaarlijkste was van alles wat ik doorleefd heb.

Mijn vrouw was zwaar ziek geworden, zij stierf ook na weinige dagen..... Ik reisde met haar door Spanje, zoo vlug als het maar kon, om haar bij een familielid in het Zuiden van Frankrijk te brengen. De Kapitein der gendarmerie zat bij ons in de coupé. Na een langen dagrit zeide mijn vrouw: Ik kan niet verder." Het was nacht geworden. De kapitein verklaarde, dat binnen een paar uur niet aan uitstijgen te denken viel. Het zou zeker nog een paar uren duren, alvorens we een plaats bereikten, waar een onderkomen kon gevonden worden.

Wel een bewijs hoe langzaam de treinen hier rijden, en hoe weinig bevolkt Spanje is!

Mijne vrouw herhaalde: „Maar ik kan niet verder."

De Kapitein antwoordde: Binnen tien minuten komen we aan een wachthuisje, waar we water innemen. Op een honderd passen afstands staat daar midden in het veld een huis, daar kunt U dan des noods een onderkomen zoeken. Evenwel dat huis behoort aan den ergsten bandiet van heel Spanje; duizend tegen een dat U dat huis niet levend weer verlaat."

Het eenige wat mijn vrouw hierop zeide was: „*tant pis*" (Des te erger!)

Dat is het verschrikkelijkste woord der Franschen. Als ze alles verloren wanen, en alles er aangeven, hoort men slechts „*tant pis.*" Met dit woord op de lippen stort zich een verdwaald meisje in het aangezicht van de hel in het water; met dit woord in den mond schiet zich de levensmoede jongeling voor het hoofd. Als de soldaat zoo ver komt, dat hij dit woord uitspreekt, dan houdt alle verdere tegenstand op; hij werpt pak en zak weg en geeft het Vaderland prijs.

De trein stond eindelijk stil, wij snellen er uit.... Midden in het veld flikkert een lichtje.... wij er op af. Wij zagen een ellendige boerenwoning, maar traden toch binnen.

Bij den haard zat de zwarte duivel, de grootste bandiet van Spanje, hij schoot zijn vonkelende blikken op ons af. Een reuzenvrouw met betrokken gelaatstrekken mat ons van het hoofd tot de voeten. Zij geleidde ons naar een ander vertrek met twee vensters. In deze kamer vonden wij een bed, een tafel en twee stoelen. Zij stak twee kaarsen aan en liet ons verder alleen. Mijn vrouw viel doodop op het bed neer.

Ik deed een kaars uit en liet de andere branden. Mijn eerste gedachte was mijn kamer te barrikadeeren, maar met dit weinig ameublement was dat eenvoudig onmogelijk. Voor de vensters waren geen blinden, geen gordijnen, geen horretjes, niets; ik wist dat men van buiten ons beloerde.

Ik liet den ganschen nacht het licht branden, zonder daar eigenlijk eenige bedoeling bij te hebben, legde den revolver naast mij neder en bleef verder apathisch op mijn stoel zitten.

Het was mij duidelijk, dat ik dien nacht niet handgemeen zou worden met den bandiet, maar wel verwachtte ik elk oogenblik door het venster heen beschoten te worden en daarna uitgeplunderd.

De nacht ging echter voorbij zonder dat er iets geschiedde, en bij het aanbreken van den dag reisden wij weer verder.

We hadden Spanje nog niet verlaten, toen de Kapitein weder bij ons in de coupé kwam: Weet U, wat U gered heeft? vroeg hij ons. Uwe verregaande zorgeloosheid.

Den volgenden dag heeft de bandiet aan zijne makkers verteld, dat hij geweldig spijt had zulk een prachtbuit te hebben laten glippen. Maar hij hield het voor een onmogelijkheid, dat dit een zuiver zaakje was. Wie gaat nu omhangen met schitterende briljanten overnachten in het huis van een bandiet!.... Hij hield het geheele geval voor een streek der politie om hem te strikken. Hij veronderstelde, dat de heele omtrek door militairen omsingeld was om hem op heeter daad te kunnen betrappen. Vooral dat eene brandende licht hield hij vast en zeker voor een afgesproken teeken.

Waren we voorzichtig geweest en hadden we ons met menschelijke voorbehoedmiddelen gewapend, we zouden ons zelven slechts in het verderf hebben gestort. Nu straalt boven onze dwaasheid de wijsheid Gods en boven onze zorgeloosheid de bescherming der Goddelijke Voorzienigheid.

van de 1245 New-Yorksche hotels vormen een totaal van 84.543. De New-York Central Railroad Cy. heeft op haar geheele spoorwegnet en al haar gesubsidiëerde lijnen, alle takken van dienst meegerekend, slechts 130.000 personen in dienst. Als men ziet, dat in de enkele vierkante mijlen oppervlakte van the Greater City meer dan ⅔ van dat aantal personen werkzaam is in de hotel-industrie, dan kan men zich eenigszins een voorstelling maken van de reusachtige afmetingen, die het hotelbedrijf aldaar heeft verkregen.

Wat is zoo ongeveer de waarde van deze hotels met den grond waarop zij staan? Zij vertegenwoordigt het bagatel van f 672.500.000. De 215 voornaamste hotels in Manhattan vertegenwoordigen alleen een waarde van f 460.000.000. Ten einde deze 215 hotels aantrekkelijk te maken voor de honderden en duizenden bezoekers, die dag in dag uit in New-York komen logeeren, hebben de eigenaars ruim f 500.000 moeten uitgeven om ze naar den eisch in te richten. Door de luxuriëuse inrichting, welke ten gevolge van de daarvoor beschikbaar gestelde groote sommen mogelijk werd, kregen deze hotels hun groote vermaardheid in heel de wereld. Deze 215 hotels hebben samen 52.577 kamers; met al de overige New-Yorksche hotels, samen 1245, zijn er 200.000 logeerkamers ten dienste van de gasten van Greater New-York.

Het is wel eenigszins lastig om de jaarlijksche uitgaven van al deze hotels onder cijfers te brengen, doch uit een onderzoek naar de genoemde 215 hotels van Manhattan in dit opzicht ingesteld, blijkt dat deze voor die hotels bedragen f 125.000.000 jaarlijks.

Het grootste hotel in New-York is volgens het „N. v. d. N. Mc. Alpin." dat tevens het grootste hotel van de heele wereld is, volgens De Hotelhouder. Het heeft 1500 kamers en een personeel van niet minder dan 1500 personen. Het „Waldorf" bezit 1250 kamers met eveneens 1500 geëmployeerden; het „Astor" 1000 kamers met 1200 geëmployeerden en het „Plazo" 750 kamers met 1050 employé's.

DE BIOSCOOP
IN DE STATEN
VAN SURINAME.

Bij de behandeling der begrooting 1915 is door een lid een kwestie ter sprake gebracht, welke voor de zedelijke kracht van ons volk van zeer groot gewicht is. Het is de kwestie over het kino-bezoek van kinderen.

In het Voorloopig Verslag werd hieromtrent het volgende gezegd: „Naar men was ingelicht, hebben de kindervoorstellingen in de kinotheaters een ongunstigen invloed op den gang van het onderwijs op de scholen. Gevraagd werd of het aantal dezer voorstellingen op dagen voorafgaande aan schooldagen niet beperkt kan worden. In elk geval drong men er op aan, dat geen toestemming worde verleend tot het vertoonen van drama's op de kindervoorstellingen."

Het antwoord, dat de Gouverneur in de Memorie van Antwoord gaf, luidde:

„De kindervoorstellingen in de kinotheaters worden zooveel mogelijk aan contrôle en beperking onderworpen en overwogen zal worden of dit in nog meerdere mate het geval kan zijn. Aan de benaming „Drama" aan een film gegeven, kan natuurlijk niet te veel waarde worden gehecht en zoo kunnen stukken met die qualificatie zeer wel voor kinderen geschikt zijn en omgekeerd stukken, onder geheel anderen naam aangeduid, daarvoor in geen enkel opzicht deugen. Ieder stuk moet dan ook op zich zelf beoordeeld worden en nu is het begrijpelijk, dat een enkele maal wel eens een minder gewenschte film aan de aandacht ontsnapt. Er is evenwel een ernstig streven om alles wat prikkelend of om andere redenen ongeschikt voor kinderen is, van de voorstelling te weren."

Uit de openbare behandeling bleek, dat de woordvoerder in het Voorloopig Verslag, de heer Thomson, hoofd van de Willemschool, was. De heer Thomson heeft een goed werk, waarvoor hier een woord van oprechte waardeering, verricht door deze kwestie ter tafel te brengen.

Men kan in deze aangelegenheid niet waakzaam genoeg wezen. Want dat in de bioscoop een zeer groot gevaar de jeugd, de spes Patriæ, bedreigt, valt niet te ontkennen.

De Duitsche geleerde, Dr. Karl Brunner, schreef hierover:

„In heel de kultuurgeschiedenis is geen enkel verschijnsel aan te wijzen, dat ook maar in de verste verte met de bioscoop kan vergeleken worden, wat betreft zijn geweldige, diep-ingrijpende werking op de massa's, en vooral op de jeugd. Gewetenloos viert het meest *krasse egoïsme* zijn triomfen over elke ideale wereldbeschouwing, over smaak en fatsoen, over zedelijkheid, rechtsorde en zorg voor volkswelvaart. Het meest wordt bedreigd de zoo licht ontvlambare halfrijpe jeugd. De dramatische en realistische scènes vormen de kern van de gewone bioscoopvoorstellingen. En hier openbaart zich vooral de afschuwelijke speculatie op de voorliefde der menschen voor het ruwe, het afzichtelijke, het sentimenteele, het zenuwschokkende. Alles wat een Sherlock Holmes aan ijselijke afschuwelijkheden van meerdere uren tezamen flanst, wordt door directe aanschouwing 10 of 15 minuten over onzen geest uitgestort. Steeds vermeerderen zich de ervaringen, dat jeugdige misdadigers voor den rechter getuigen, dat het plan voor hun misdaad in de bioscoop is opgekomen en dat zij ook daar geleerd hebben, hoe het uit te voeren. In hooge mate verwerpelijk en van een vergiftige inwerking op het kindergemoed zijn de voorstellingen van alle denkbare vormen van zelfmoord. De indrukken zijn bij een ontvankelijk jeugdig gemoed onverwoestbaar. De pers brengt mededeelingen, dat menschen in de bioscoop geleerd hebben, hoe zij zich zelf uit de wereld moeten helpen. En al is de aanblik van zulke tooneelen niet de oorzaak, dat een mensch zich om het leven brengt, toch kan bij overprikkelde hersens de voorheen onbewuste drang door het aanschouwde zich in een daad omzetten. Het is onbetwistbaar, dat de ziel van een fantasie-vol jeugdig persoon, die in de donkere ruimte eener bioscoop met koortsige spanning alle verschrikkingen van een drama meeleeft, voor een diepe, blijvende sugestie uiterst vatbaar is. De onwerkelijkheid der voorstelling, wordt niet gevoeld, de kritiek zwijgt, de opmerkzaamheid is in hoogste spanning gebracht en zoo is het geen wonder, dat de indrukken, die op zulke oogenblikken in de ziel ingegrift worden, een diepen en onuitwischbaren invloed uitoefenen."

Hoe ook in Nederland door mannen van verschillende richting over het bioscoopgevaar wordt gedacht is onlangs duidelijk gebleken. In Amsterdam is een rapport uitgebracht over het bezoek van kinderen aan de bioscoop. Het onderzoek werd ingesteld door den Bond van Nederlandsche onderwijzers, de Vereeniging van Hoofden van scholen in Nederland, het Nederlandsch onderwijzers genootschap en een speciaal comité ter bestrijding van het Bioscoopkwaad, waarvan het vrijzinnig kamerlid Th. Ketelaar voorzitter is. Deze commissie kwam in haar rapport zonder eenig voorbehoud tot deze conclussie, dat de bioscoop als vorm van vermaak geëxploiteerd op de wijze, waarop dit thans het geval is, een groot paedagogisch, psychisch en moreel (om van het hygiënisch nadeel te zwijgen) gevaar oplevert voor onze schoolgaande jeugd.

Wij hopen, dat de gedachtenwisseling, welke tusschen Bestuur en Staten over deze aangelegenheid heeft plaats gehad, dit zal uitwerken, dat er steeds met onverflauwden ijver gewaakt worde.

De Surinamer.

RAPPORT
VAN DEN HEER
H. J. COHEN HENRIQUEZ.

Verder ontving ik daags vóór mijn vertrek uit Amsterdam, na zeer veel moeite, het aan hem ter hand gestelde manuscript, zonder eenige opgaaf van de redenen die geleid hadden tot het niet publiceeren van de brochure.

Bij een nader bezoek aan de tentoonstelling trof ik slechts onze hoeden aan, de overige ingezonden voorwerpen schitterden door hunne afwezigheid.

Ik meen hier te moeten aanstippen, dat na mijne aankomst op Curaçao de collectie hoeden in haar geheel in volkomen ongeschonden toestand werd aangetroffen, zonder eenig spoor van averij of bederf. Dit alles zal er zeker niet toe bijdragen om den lust tot deelneming in tentoonstellingen in het Moederland aan te wakkeren. Alhoewel de inzending niet groot noch schoon te noemen was, zou men toch hebben mogen verwachten, dat bij eene gelegenheid zooals die, welke geleid heeft tot het houden der tentoonstelling — de herdenking van het honderdjarig bestaan van Nederlands onafhankelijkheid, — er meer aandacht geschonken zou zijn geworden aan de inzendingen uit Curaçao.

In tegenstelling met het voren staande, meen ik te moeten melden dat ik op verzoek van de Hoofdcommissie van de Tentoonstelling „de Vrouw 1813 — 1913" eene lezing heb gehouden over de hoedenindustrie in de kolonie.

Ofschoon deze lezing niet druk was bezocht, heeft het toch niet aan belangstelling ontbroken.

Van mijn verblijf in Amsterdam heb ik gebruik gemaakt om mij voor te bereiden tot het voortzetten van mijne studiereis naar het buitenland en den mij gelaten tijd benut tot het nemen van proeven, enz.

Niettegenstaande de toestanden in Nederland op het oogenblik niet veel belovend zijn ten opzichte van de Curaçaosche hoedenindustrie, vermits de wijze van handeldrijven dáár anders is dan in Duitschland, Engeland en Frankrijk en de speculatiegeest niet zoo groot, meen ik toch, dat in de toekomst rechtstreeksche handelsbetrekkingen wel tot stand zullen komen.

Van uit Amsterdam zette ik mijn reis voort naar Duitschland

KEULEN.

Keulen werd het eerst door mij bezocht. De handel in strooihoeden is hier lang niet onbeduidend. De invoer vindt voornamelijk plaats uit Marseille en Hamburg en in mindere mate ook uit Engeland

In verschillende winkels zag ik onze hoeden uitgestald. Tevens trok het mijn aandacht dat zij door een ieder, groot en klein, worden gedragen.

Bij mijn eerste bezoek aan fabrikanten en importeurs, kon ik reeds merken dat Keulen een groot afzetgebied voor onze hoeden zou kunnen worden. De collectie die ik bij mij had, viel zeer in den smaak.

Ook hier verkeerde men over het algemeen onder den indruk dat Curaçao slechts ordinaire hoeden produceert; onze fijne hoeden werden direct met den naam „Panama," bestempeld en aangezien als afkomstig uit een der zoogenaamde Panamastreken, Ecuador, Peru en Columbia.

Mij werden eenige proeforders verstrekt. Tot mijn grooten spijt moest ik van een der voornaamste fabrikanten vernemen, dat hij vroeger gewoon was onze hoeden direct uit Curaçao te betrekken, doch dat ondervonden teleurstellingen hem de relatiën met Curaçao hebben doen afbreken. Hij kocht volgens ontvangen monsters en de eerste bezendingen voldeden aan de gestelde eischen, doch de volgende bezendingen werden steeds minder in kwaliteit, en de hoeden werden hem in allerlei afmetingen gezonden, sommigen waren zelfs zóó klein, dat zij op poppenhoeden geleken.

De laatste bezendingen waren voor hem schadeposten en de hoeden lagen nog onverkocht. Hij meende dat hij door zijn agent in Hamburg beter geholpen wordt, dan bij rechtstreekschen invoer uit Curaçao.

Ik wist hem te bewegen een kleine proefbestelling te doen. Onder de hier bedoelde hoeden moeten de „stapel hoeden" worden verstaan.

Naar mijne meening zouden ook de hoofddeksels van af f 18.— tot f 30.— per dozijn en van f 3.— tot f 5.— per stuk, goeden afzet hebben.

Onze stapelhoeden zijn niet meer in dezelfde mate gewild als vroeger.

In Keulen was men van meening, dat het zeer te wenschen ware dat de hoeden gebleekt werden opgezonden, daar er ter plaatse geen bleekerij bestaat, terwijl de invoerrechten op gebleekte hoeden niet hooger zijn dan op ongebleekten.

Op beide soorten wordt 30 pfennig per stuk betaald Sommige importeurs wenschten de hoeden ook geplet te hebben. De gewenschte modellen werden mij opgegeven.

Onze latahoeden zouden te Keulen ook eene markt kunnen vinden, indien zij gelijkvormiger gevlochten werden. Zij zouden de plaats kunnen innemen van eene hoedensoort die in Lotharingen gemaakt wordt.

Eenige monsters, overeenkomstig de verlangde soorten, zullen door mij worden opgezonden.

Voor onze stapelhoeden zal er te Keulen geen toekomst van beteekenis zijn, maar wel zal dit het geval wezen ten opzichte van de Curaçaosche middelsoorthoeden.

Aan de Heeren Gerard Taphorn en F. Schumacher, aan wie ik van onzen wakkeren Consul te Bordeaux aanbevelingsbrieven had medegenomen, wordt hierbij mijn hartelijken dank gebracht voor de bewezen belangrijke diensten en verschafte inlichtingen.

FRANKFORT.

Van Keulen ging ik naar Frankfort a|M.

Een van mijn eerste bezoeken in deze stad, was aan den Nederlandschen Consul, die mij bereidwillig alle verzochte inlichtingen en mededeelingen verstrekte.

Fabrikanten en importeurs werden ook hier door mij bezocht.

Ofschoon de handel in strooihoeden mij op het eerste gezicht zeer onbelangrijk toescheen bleek het mij later, dat de invoer niet zoo onbeduidend was. De Curaçaosche hoeden waren hier nog minder bekend dan in de overige reeds bezochte Europeesche steden. Bij het laten bezichtigen aan fabrikanten en importeurs van mijne collectie hoeden, kon ik de opgewekte belangstelling duidelijk waarnemen.

Evenmin als in Keulen trokken onze stapelhoeden de aandacht, doch de dameshoeden in de prijzen van f 3.— tot f 6.— per stuk; de zoogenaamde "Olas" van f 9.— tot f 15.— per dozijn, de middelsoort heerenhoeden van f 9.— tot f 18.— per dozijn en de kinderhoeden van

Van Curaçao naar New-Orleans
LANGS EEN OMWEG.
Aangeboden door
J. H. B. GRAVENHORST.

Zij hielden woord en plaatsten zich na alles verkocht te hebben in stoelen op het achterschip, van waar zij alles gade sloegen, wat er aan boord voorviel. De kapitein had het druk met het koopen en verkoopen, doch ging niettegenstaande deze drukte, toch van tijd tot tijd naar Himare om haar het een en ander mede te deelen. Hare groote zwarte oogen schitterden dan van genoegen en twee rijen ivoorwitte tanden werden bij het lachen zichtbaar. Himare was een liefelijke verschijning te midden dezer onbeschaafde lieden. Zij was bedeeld met prachtig, zwart, golvend haar, groote zwarte oogen, een klein mondje en rechten neus; zij was middelmatig groot, elegant in al hare bewegingen en daarbij altijd vroolijk en goedig gestemd. Dagelijks kwam de familie Mehija aan boord en met den dag nam de vriendschap bij hen voor den kapitein toe. Na veertien dagen in de baai vertoefd te hebben en dagelijks met Himare te hebben omgegaan, was de kapitein dan ook onnoemlijk op haar verliefd. Na al de gevolgen van een huwelijk met een Indiaansch meisje goed overwogen en daarover nagedacht te hebben, kwam de kapitein tot het besluit en de overtuiging, dat het voor zijne veiligheid, niet minder dan voor zijn belang, van zeer veel gewicht was, zich met Himare door het huwelijk te verbinden. Bemerkt hebbende, dat Himare hem recht lief had, besloot hij dan, haar, voor zijn vertrek, ten huwelijk te vragen. Dit geschiedde dan ook op een morgen ten huize van Mehija. De kapitein nam Himare ter zijde en vroeg haar, of zij genegen was hem haar hart te schenken en er in toestemde dat hij met hare ouders over hun huwelijk zoude spreken. "Edgard", zeide Himare, „bedenk U nog eenige dagen alvorens mijne ouders daarover te spreken, het mocht U misschien later berouwen."

„Berouwen zal het mij niet, want ik heb U lief, Himare, doch wellicht bemint gij een ander." „Edgard," zeide Himare, „mijn hart heeft U lief; ook mijne ouders hebben U lief, doch er is een bezwaar, waarover gij wellicht niet hebt nagedacht. Ik behoor tot den stam der Epiëjoes, met andere woorden, tot de voornaamste Indianen van de Guajira, heb eene groote familie en ben duur, ja zeer duur.

Spreek mijne ouders over ons huwelijk zij zullen U, beter dan ik, alles uitleggen en daarna kunt gij mij uw besluit mededeelen." Onmiddelijk na dit onderhoud begaf zich de Kapitein naar de ouders van Himare, doch zoodra hij over zijn huwelijk met hun dochter Himare begon te spreken, verwijderde Mehija zich, zeggende. „Over zulke zaken moet gij met mij niet praten, maar wel met mijne vrouw." De Kapitein zette dus het gesprek met de vrouw van Mehija voort, die, nadat hij uitgesproken had, hem mededeelde, dat hij het antwoord over drie dagen ontvangen zoude. Eenigszins ontevreden verliet de Kapitein de woning van den hoofdman en werd door Kaïram naar het strand begeleid, waar hij in de boot stapte en zich naar boord liet roeien. Gedurende de dagen, die verloopen moesten voor dat de Kapitein iets te weten zoude krijgen, kwam Himare noch een der familieleden aan boord. Den derden dag werd de Kapitein door Himares broeder, Kaïram afgehaald en verzocht, mede naar de woning van Mehija te gaan. Aan dit verzoek voldeed de Kapitein gaarne; zij begaven zich aan land, zaten weldra te paard en gingen in gestrekten galop naar de plaats van bestemming.

In de woning van Mehija bevonden zich zijn broeders en zusters, als ook die van Himares moeder. Aan hen allen werd door Himare verteld, dat Edgard haar lief had en haar ten huwelijk had gevraagd. Ook zij had Edgard lief en was genegen aan zijn verzoek te voldoen.

Aan hen verzocht zij nu, met hare ouders, het aantal muilezels, runderen, paarden, schapen, enz. enz. te bepalen, dat Edgard zoude moeten uitkeeren om met haar in het huwelijk te treden. De vreugde over dit huwelijk was duidelijk op het gelaat dezer lieden zichtbaar. Men zette zich in een kring op den grond neder en beraadslaagde ruim een half uur, waarna de moeder van Himare naar den Kapitein toeging en dezen mededeelde, dat de familie met dat huwelijk tevreden was, doch dat hij daarvoor de gebruikelijke geschenken moest leveren. Deze geschenken zouden zijn: twintig muilezels, vijftig hoornbeesten, veertig paarden, honderd schapen, tien vaatjes rum en vijf vaatjes kruit. De kapitein vernam deze kennisgeving met alle kenteekenen van tevredenheid en dong op hetgeen door de familie bepaald was, geen enkel schaap af.

Himare was nu verloofd en zoude bij het uitkeeren van de bepaalde geschenken de vrouw van den kapitein zijn. Acht dagen later geschiedde dit voor de woning van den hoofdman Mehija. De moeder van Himare nam haar daarop bij de hand en bracht haar bij den kapitein zeggende: „Edgard, zie daar uwe vrouw, heb haar lief, opdat zij ook U zal lief hebben en U getrouw zal zijn."

Edgard nam Himare van hare moeder aan, gaf haar een kus en stak een gouden ring aan haar middelsten vinger.

Een der vetste runderen, welke als huwelijksgeschenk ontvangen waren, werd er geslacht en eenige uren later was het middagmaal gereed, dat, met uitzondering van Himare en Edgard, aan de familie werd rondgedeeld. Voor de beide jonggetrouwden was een schaap, dat Himare toebehoorde, geslacht, zij kregen van het rundvleesch niets.

Edgard wenschte een stuk van het gebraden rundvleesch te eten, doch Himare lachte hem hartelijk uit en zeide, gij moogt van het vleesch, dat gij voor mij betaald hebt, niets nuttigen; dat is zoo onder ons het gebruik."

Men bracht dezen avond vroolijk met elkander door en begaf zich ongeveer ten negen ure ter ruste Voor Himare en Edgard was een hut gebouwd, die zij dien nacht betrokken, des morgens met het aanbreken van den dag zouden zij naar boord gaan.

De Zee-Meeuw was dien dag met een aantal vlaggen getooid en loste, bij het naderen van de scheepsboot, die Himare en den Kapitein aan boord bracht, zeven schoten. Het was dien dag feest aan boord en aan de Indianen werden kleine geschenken uitgereikt. Omstreeks twee uren des namiddags kwam de dokter van de familie Mehija, geheel in het rood gekleed, aan boord, ten einde te voorspellen of dit huwelijk al of niet gelukkig zoude zijn. Deze dokters zijn gewoonlijk waarzeggers. Na wat gegeten en gedronken te hebben verzocht hij den Kapitein een sigaar, stak die op, riep de familieleden als ook Himare en Edgard bij elkander, plaatste zich op een stoel in hun midden, deed drie zware trekken aan de sigaar, nam die tusschen de vingers, en keek zeer oplettend hoe de sigaar brandde en welke richting de rook nam, die uit de sigaar kwam. Dit eenige malen herhaald hebbende, wierp hij de sigaar in zee, nam Himare bij de hand en zeide haar: „Edgard bemint U en gij hem."

„Gij zult vele gelukkige dagen met hem doorbrengen en vóór dat die roode ster, die thans, in dit jaargetij, dáár aan den hemel staat, op diezelfde plaats zal zijn teruggekeerd, zult gij moeder zijn." „Wees echter in al Uw doen en laten zeer voorzichtig, want ik zag twee malen de sigaar zwart wegbranden en dat beteekent, dat U een groot ongeluk zal overkomen." „Vadertje," zeide Himare, ik dank U voor het goede gedeelte van uwe voorspelling en zal U een paar mooie koeien als eene herinnering aan mijn huwelijk ten geschenke geven," en hem smeekend aanziende vervolgde zij, „doch doe alles wat in Uw vermogen is om het onheil, dat mij treffen moet, van mij af te wenden."

De dokter nam haar hand in de zijne en zeide, „kind, ik heb U lief, zijt niet bevreesd, ik heb veel macht."

Het feest werd tot den avond voortgezet, en dien nacht bracht menig Indiaan op het witte zeestrand slapende door.

Wordt vervolgd.

f6 — tot f 12 — per dozijn, vielen zeer in den smaak.

Ook hier werden inlichtingen ingewonnen betreffend de mogelijkheid om de hoeden gebleekt en geplet te ontvangen.

De grootte die de hoeden moesten hebben en de modellen waarin zij gevlochten moesten worden, werden aangegeven.

Men meende, dat de groote hoeveelheden kinderhoeden geïmporteerd zouden kunnen worden.

Eenige proeforders werden mij verzocht.

Evenals in Keulen werden onze hoeden in de winkels aangetroffen.

Berichten uit de Kolonie.

Aan de Katholieken!

De Geloovigen van het Vicariaat van Curaçao worden herinnerd aan het Kerkelijk Verbod, van geld te geven aan vreemde geestelijken, die geen schriftelijk verlof kunnen toonen van den Bisschop.

Goede reis!

Donderdag zijn met de *Caracas* naar Puerto Rico vertrokken, op hun doorreis naar Nederland, de Eerw. Paters Leo Kramer en Petrus ter Maat.

***

Gisteravond is de Eerw. Frater Radulphus, Bisschoppelijk Inspecteur der Bijzondere scholen, met de *Luna* naar Bonaire vertrokken.

***

In den loop van de volgende week hoopt de Apostolisch Vicaris, Mgr. M. G. Vuylsteke, een goede scheepsgelegenheid te vinden om zich naar Aruba te begeven. Z. D. H. zal op dat eiland in de vier verschillende kerken het H. Vormsel toedienen en voor de nieuwe kerk van De Noord den eersten steen leggen.

Het Groene Kruis.

Deze vereeniging, welke zich tot dusverre wijdde aan de verpleging van zieken aan huis, zal nu ook overgaan tot de oprichting van een eigen sanatorium. Het karakter dezer inrichting zal neutraal zijn; het [illegible] worden ingericht. Een gegradueerde hoofdverpleegster uit Nederland zal met de leiding der verpleging worden belast, welke door Curaçaosche verpleegsters zal worden uitgevoerd.

De Curaçaosche Handel Maatsch.

Volgens „De Vrijmoedige" is deze Maatschappij voornemens twee harer jonge klerken, de heeren Adolf Krafft en John Menge op hare kosten naar Amsterdam te zenden om zich aldaar verder in het handelsbedrijf te bekwamen.

Naast den grooten loods van 100 M. lang en 50 M. breed zal een ijzeren tank worden geplaatst om het afstroomende regenwater op te vangen. Deze ijzeren tank krijgt een middellijn van 11 M.

Binnenbrand.

In het begin dezer week ontstond er een begin van brand in de bakkerij van den Heer de Jongh in de Conscientiesteeg. De Politie was dadelijk ter plaatse en kon den brand blusschen met het dienstdoende personeel. Oorzaak was het in brand geraken der electrische geleiding.

Boekenschouw.

Bij den bekenden Uitgever C. L. van Langenhuijsen, Spui 14 — 16 te Amsterdam is weder een mooi werk verschenen van den Zeereerw. Heer G. van Noort, vroeger Professor aan het Groot Seminarie van Warmond en thans Pastoor te Amsterdam. De titel van het werk is: De Christus, *zijn Persoon en zijn Werk*.

Dit boek is eigenlijk niets anders dan de verzameling van een reeks conferenties door den Pastoor te Amsterdam gehouden. Een duidelijke uiteenzetting van de verhevenste mysteries omtrent Christus. Persoon, leven en werk was hoofdvereischte voor het gesproken woord. Die heldere klaarheid, ook bij de diepste leerstukken, komt thans, nu Pastoor van Noort's duidelijk Nederlandsch, kalm en bedaard gelezen en overwogen kan worden, nog meer tot haar recht. Men proeft den fijnen dogmaticus, die zijn stof en zijn taal volkomen meester is, en de wijdte der draagkracht van zijne hoorders en lezers zeer goed kent. Dit boek zal met veel vrucht gelezen worden door iederen Katholiek, die op de hoogte wil blijven van zijn godsdienst. Maar ook een andersdenkende behoeft na lezing van dit Apologetisch werk niet meer te vragen, wat de Katholieken nu eigenlijk leeren. Die leer wordt in dit boek bondig en toch volledig uiteengezet.

Het werk kost oningebonden f 1,50 en geb. f 1,90.

***

Katholieke Organisatie is een tweede werk, dat ons door denzelfden Uitgever ter recensie werd toegezonden. Ook dit is een afdruksel van een gesproken woord, het bevat namelijk de redevoering door Jhr. Mr. E. B. F. F. Wittert van Hoogland, te Arnhem en te Rotterdam gehouden. De brochure is 64 bladz. groot, waaruit men reeds zal opmaken, dat de rede een grooter inhoud bevat, dan de titel van het boekje zou doen vermoeden. Iemand die een goed overzicht wil hebben over de beweging in Nederland op economisch, sociaal, en politiek gebied, schaffe zich dit werkje aan, en hij zal terdege op de hoogte komen. Als filosofische ondergrond van geheel het betoog wordt allereerst behandeld het [illegible] systeem, dat [illegible] uit de Fransche revolutie en nu nog nawerkt bij de in allerlei ondergroepeeringen uiteenvallende liberale partij. Daarna wordt [illegible] confessioneele or[illegible] menschen, ieder in eigen [illegible] richting, nog redden kan van niet meegesleept te worden in den maalstroom der tijden en niet ten gronde te gaan met de overal ineenstortende maatschappij.

Ook dit boekje bevat zeer veel goeds en voor menigeen ook zeer veel nieuws, dat toch door eenieder wel moest geweten worden.

Vreemdelingenverkeer. (per S.S.)

Gedurende de maand Juni zijn hier

aangekomen van		vertrokken naar	
Z. Amerika	280 pers.	Z. Amerika	263 pers.
N. Amerika	14 „	N. Amerika	39 „
Europa	8 „	Europa	51 „
totaal	302 pers.	totaal	353 „

Het aantal transito passagiers bedroeg in Juni 764.

A. N. V.

De Groep Nederlandsche Antillen heeft Dinsdagavond weer een mooien Hollandschen avond gegeven bij gelegenheid der algemeene jaarvergadering. De bovenzaal der Gezelligheid was zoo vol met Dames, dat er voor de Heeren bijna geen plaats meer over was. De vergadering werd bijgewoond door den Gouverneur, vergezeld van zijn militairen adjudant. De nieuwe Kapitein Brenman had een brief geschreven, tot zijn spijt, wegens overgroote drukte, verhinderd te zijn.

De Voorzitter, de heer C. S. Gorsira JPEz., verwelkomde den Gouverneur en verdere aanwezigen en releveerde, dat het Hoofdbestuur in zijn jaarverslag in waardeerende woorden zich heeft uitgelaten over het werken en streven der Groep. Hij deed een beroep op allen tot samenwerking om het doel der vereeniging te bevorderen.

De secretaris-penningmeester, de heer H. M. Chumaceiro, bracht verslag uit en deed rekening en verantwoording over het jaar 1913.

Mevrouw N. J. C. van Breemen-Kruyt hield daarna een voordracht over het *Nederlandsche Lied*, die algemeen bijval vond en luide werd toegejuicht. Zij besprak de liederen, die in verschillende tijdperken in zwang waren. Haar voordracht omvatte volksliederen, krijgszangen, godsdienstige liederen, minneliederen, wiegeliedjes, drink- en studentenliederen, waarvan enkele met pianobegeleiding op verdienstelijke wijze werden gezongen door de dames Mevrouw H. M. Chumaceiro-Lopez Penha en de Mejuffrouwen A. Gravenhorst, Ida Lopez Penha en J. S. G. Spit, en een meisjeskoor door laatstgenoemde uit leerlingen van de Wilhelmina-School gevormd.

Luide bijvalsbetuiging viel den Dames ten deel en gaf blijk, dat het aanwezig publiek zich dankbaar toonde voor den genotvollen avond verschaft aan de belangstellenden in het Verbond.

De kleine zangeresjes en de Dames ontvingen allen bloemen namens het Bestuur. Na afloop werden de meisjes per auto naar huis gereden.

Officiëele berichten.

De onderwijzer 1ste klasse titulair L. W. van Eps is benoemd tot onderwijzer 1ste klasse; de onderwijzeres 3e klasse Mevr. E. A. Vooren-van Romondt is benoemd tot onderwijzeres 2de klasse, en de onderwijzer 3de klasse C. M. L. Maduro is benoemd tot onderwijzer 2de klasse.

Aan den onderwijzer 2de klasse aan de Hendrikschool alhier H. J. Vooren is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

Aan Mej. A. J. Dussel, onderwijzeres 3de klasse aan de Wilhelminaschool alhier is tot herstel van gezondheid een jaar verlof naar Nederland verleend.

Aan den 2de commies ter Gouvernements-Secretarie alhier, Ph. F. Gorsira is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

Aan Mej. A. J. Dussel, onderwijzeres 3de klasse aan de Wilhelminaschool alhier, is tot herstel van gezondheid verlof verleend tot den dag voor haar vertrek uit de kolonie; en Mej. A. A. Ecker, in het bezit eener akte als onderwijzeres 3de klasse, is tijdelijk werkzaam gesteld aan de Wilhelminaschool alhier.

Aan Mevr. M. Vermeulen-Vermeer, onderwijzeres 2de klasse aan de Wilhelminaschool alhier, is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

Mej J. S. H. Forbes, tijdelijke onderwijzeres 3de klasse aan de Hendrikschool, is tijdelijk overgeplaatst naar de Wilhelminaschool; de onderwijzer 3de klasse aan de Emmaschool, Jacob Maier, is tijdelijk overgeplaatst naar de Hendrikschool; en de heer J. M. S. Vidal, in het bezit eener akte als onderwijzer 3de klasse, is tijdelijk werkzaam gesteld aan de Emmaschool alhier.

Aan den Procureur generaal in deze kolonie, Mr. J. B. Gorsira, is veertien dagen verlof verleend; en de Advocaat-generaal E. S. C. de Veer Abrahamsz. is gedurende diens verloftijd tevens belast met de waarneming der functiën van Procureur-generaal.

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven enz.

Victoria Boeje, Susanita Cokat, Atalia Damasco, Mathilde Danchi, Catalina Ericleps, Herman Jansen, Frans Kirindongo, Emilia Knep, Willem van Nes, Rita Ribera, Peternela Stemeyer, Matilde Sinmos, Lucy Price (3), Sofia Pérez.

Drukwerken: Lucy Price.

Aangeteekende stukken: Carlos Manuel de la Cabada, My. C. Henriquez, Antonio Sasso.

Dankbetuiging.

Ontvangen van de Heeren Rivas Fensohn nieuwe tijdtafels der „Red D Line," en van de Heeren Edwards, Henriquez een heele collectie prachtige brochures over de winterreizen en excursen der H. A. P. A. G.

Onzen besten dank.

***

Mr. C. S. Gorsira, lid van het Hof van Justitie zal Maandag a.s. in gezelschap zijner Echtgenoote, per *Willem I* naar New-York vertrekken en vandaar verder reizen naar Nederland met verlof.

Marktbericht van den Curaçaoschen Handelsbond.

Van 3 Juli 1914.

AARDNOTEN (Pindas) per K.G.	—
ZOUT per vat van 130 K.G.	f 0.80
DIVIDIVI per K.G.	„ 0.06
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„ 0.60
id. per KG. 2e kw.	„ 0.50
HUIDEN per K.G.	„ 0.75
GEITENVELLEN per K.G.	„ 1.20
WOL per K.G.	„ 0.12
SCHAPENVELLEN per stuk	„ 0.55
BEENDEREN per K.G.	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.	„ 0.05
STROOHOEDEN (hippitapa).	
Kwaliteit No, 1 per dozijn	„ 3.37½
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„ 3,50
„ „ 2 „ „	„ 5.25
„ „ 3 „ „	„ —
„ „ 3 „ „	„ —
„ „ 4 „ „	„ 7.—
„ „ 5 „ „ OLA	„ —.
„ „ 6 „ „	„
„ „ 7 „ „	„ 9
„ „ 8 „ „ OLA	„
„ „ 9 „ „	„ 12.50
„ „ 10 „ „ OLA	„
„ „ 11 „ „	„
„ „ 12 „ „ OLA	„
„ „ 13 „ „	„
„ „ 14 „ „ OLA	„
„ „ 15 „ „	„
„ „ 1 van 25 c.M. of minder!	

Hamburger Marktberichten.

Aloe. De aanwezige voorraad was gering en daarom steeg de prijs.

Voor de eerstvolgende partijtjes denken we zeker 85 mark de 100 Kilo te kunnen maken, misschien nog wel meer. Wij raden onzen vrienden derhalve aan hun voorraad ten spoedigste te zenden.

Carat. Onveranderd. Er kwam slechts weinig in. We noteeren voor heden. De gewone soort M 22 — 28½ K.
De mindere „ „ 17 — 20 „

Huiden. Markt flauw, prijzen laag. De opkoopers boden zulke lage prijzen, dat wij er niet op konden ingaan en de huiden liever in deposito bewaarden. Wij hopen echter, dat deze toestand spoedig voorbij zal zijn.

De goede, zware van Riohacha en Curaçao.	M. 2—2.05. K.
De kleine, lichtere „	1.70—1.90 „
De goede, gedroogde van Sabanilla „	2—2 30 „
„ „ „ Cuca „	2 60—220 „

Dividivi. Markt volmaakt kalm. De inzendingen bleven gelukkig klein. Er kwam slechts 800 ton per stoomboot aan, die niet verkocht werden, en 750 ton in 3 vrachten die volgens contract geleverd werden. We konden een aardig partijtje van Rio Hacha verkoopen tegen M. 10,75, de hoogste prijs, welke er te maken viel! We zien vooreerst nog geen verbetering en zullen ons voorbereid moeten houden op lage prijzen.

Curaçao en Bonaire	M 9. — 9.25
idem betere soort	9.50—10.50
Sabanilla (de gewone)	8.25— 8.50
idem (de fijnere)	9. — 9.25
Coro	8.75— 9.25
Puerto Cabello	8.50— 9.50
Maracaibo (per zeilsch.)	9 25— 9.50
idem (per stoomsch.)	9. —10.
Rio Hacha (per zeilsch.)	9. — 9.25
idem de gew. (p stoomsch)	9. —10.25
„ de fijnere „	—10.75

Oud Koper. Onveranderd dezelfde prijs als verleden maand.

Voor geel M. 80, voor rood M. 120.

Scheepsberichten.

(OFFICIEEL).

Gedurende de maand Juni zijn

Binnengekomen. VAN	SCHEPEN	Uitgezeild. NAAR	SCHEPEN
Aruba	18	Aruba	19
Barbados	2	Barbados	1
Bonaire	53	Bonaire	53
Bovenw. eilanden	1	Bovenw.eilanden	1
La Vela de Coro	5	Columbia	1
Maracaibo	9	Cuba	1
Pto. Cabello	2	Guanta	1
Pto. Rico	3	La Vela de Coro	3
Rio Hacha	2	Maracaibo	14
Saba	1	Mayaguez	1
Sto Domingo	4	Pto. Cabello	3
Zee en de haaien	3	Pto Rico	2
		Rio Hacha	1
		Sto Domingo	3
totaal	103	totaal	104

De kleine zeilvaart mag zich in een steeds toenemenden vooruitgang verheugen. Bij een vergelijk van 't aantal binnengeloopen schepen van dit eerste half jaar met dat

Staat van het aantal vaartuigen, die het eiland Curaçao in de maand Juni 1914 aandeden met vermelding van hunne inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		Inhoud in M³.			Inhoud in M³.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Juni	103	9.718	8.958	[illegible]	[illegible]	144.946
Vorige maanden	462	56.893	52.404	[illegible]	1.316.[illegible]	824 839
Totaal	565	66.611	61.357	[illegible]	1.[illegible]	969.785

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

van 't vorige jaar komen we tot de verblijdende uitkomst, dat in 1914 reeds 53 zeilschepen meer binnenliepen dan in de eerste 6 maanden van 1913.

De toename is wel niet buitenmate groot, maar *bestendig* en dat is 't, waaraan de zeilvaart haar belangrijkheid ontleend.

Gedurende de eerste zes maanden van dit jaar liepen er aan stoombooten en zeilschepen tezamen juist 800 schepen onze haven binnen. Als dat het volgend half jaar zoo doorgaat, zouden we derhalve dit jaar tot een totaal komen van 1600 schepen, een getal tot dusverre nog nimmer bereikt. Ook de inhoudsmaat der schepen neemt ieder jaar toe en strekt tot bewijs dat onze haven geregeld opgenomen blijft in de groote scheepvaart.

De Oorlog in Mexico.

23 Juni ll. werden de eerste voorwaarden voor den vrede voorloopig onderteekend door de gedelegeerden van Amerika en HUERTA te Niagara falls. Men kent deze voorwaarden. Zij komen in het kort hierop neer.

1o. Generaal HUERTA zal onmiddellijk aftreden als voorloopig President van Mexico.

2o. Ook het tegenwoordig Congres en de leden van het Hooge Gerechtshof zullen ontslag nemen.

3o. De Vereenigde Staten van Noord-Amerika zullen geen schadeloosstelling in geld vragen voor de noodzakelijke wacht aan de Noordergrens, noch voor de uitgaven en het verlies van menschenlevens veroorzaakt bij de inneming van Vera Cruz.

4o. De Vereenigde Staten van Noord-Amerika verlangen geen duimbreed gronds van het grondgebied van Mexico.

5o. Alleen zullen zij eenige concessies vragen, welke later omschreven zullen worden.

6o. Er zal voorloopig een President worden benoemd, die door de Vereenigde Staten van Noord-Amerika kan erkend worden.

7o. President Wilson zegt, dat de gevolmachtigden zijn overeengekomen, dat op een nader vast te stellen tijdstip een verkiezing zal uitgeschreven worden voor den definitieven President van Mexico, de leden van den Senaat en de leden van de Kamers der Afgevaardigden. Hij hoopt, dat Generaal HUERTA hiermede zal instemmen.

Dat is nog zoo zeker niet. Vooral niet, omdat de Vereenigde Staten voortgaan met hun voorliefde te doen blijken ten gunste van PANCHO VILLA als toekomstig President van Mexico.

PANCHO VILLA is een generaal, die vroeger onder CARRANZA diende, maar die zich langzamerhand van hem heeft losgemaakt en zich thans den meerdere toont van CARRANZA. Geheel afgescheiden van dezen gaat VILLA nu zijn eigen weg, zoekt aansluiting bij de indiaansche horden en geeft wel blijk van eenig strategisch beleid. In de Noordelijke provincie Sonora, welke grenst aan het grondgebied der Ver. Staten, werd de Gouverneur José Maria Maytorena in de hoofdstad Hermosillo aangevallen door de rebellen onder bevel van Kolonel ELIAS CALLES. De Amerikanen die de wacht houden langs de Noordergrens zullen dus daar genoeg te doen vinden, en het sterke leger van Vera-Cruz bevindt zich op grooten afstand ten Zuiden van Mexico City. VILLA heeft dus tamelijk wel de handen vrij om Huerta in zijn stad in te sluiten. De stad Mexico is omgeven door vele moerassen en meeren. VILLA doet derhalve zeer verstandig door gebruik te maken van het spoor en zoo gemakkelijker naar Mexico City af te zakken.

Steeds is het zijn hoogste ideaal geweest persoonlijk HUERTA aan te vallen in zijn eigen hoofdstad, en juist de omstandigheid, dat CARRANZA een anderen generaal in zijn plaats benoemd had als hoofd dezer expeditie was de aanleiding van zijn breken met CARRANZA. Den 14n Juni zond hij aan HUERTA het volgend telegram: Vlucht nog niet uit Mexico. Blijf daar, tot ik u persoonlijk rekenschap kom vragen over het vergoten bloed van MADERO. Binnen dertig dagen ben ik bij U en zal U de leugenachtige tong uitrukken om haar voor te werpen aan de varkens."

HUERTA lachte eens met deze presidentieële boodschap en antwoordde: U kunt komen wanneer het U goeddunkt."

Of het ooit tot deze ontmoeting zal komen?

Men is geneigd te gelooven, dat VILLA het sterkst staat van alle partijhoofden, omdat hij zoo vooruit geschoven wordt door de Ver. Staten, die hem voorstellen als den toekomstigen president.

In Amerika geldt het recht van den sterkste. De sympathie voor VILLA moet dus wijzen op zijn sterkste positie en zijn vermoedelijke overwinning op HUERTA en CARRANZA.

Hoofddoel moet echter zijn, vrede en orde weer te geven aan Mexico en dat wordt met de benoeming van VILLA niet bereikt. De groote Europeesche mogendheden zullen hem zeker niet erkennen.

Op het oogenblik worden er derhalve ook verschillende andere candidaten genoemd, maar het meeste kans schijnt te hebben LESCURAIN, die ook als voorloopig president optrad na den dood van MADERO. Deze LESCURAIN werd uit zijn ambt ontzet door den staatsgreep van HUERTA. Komt hij nu weer aan het hoofd, voorloopig slechts tot aan de verkiezing van den nieuwen president, dan is alles weer bij het oude en bestaat er geen minste kans, dat er vrede komt onder de verschillende partijen. Een telegram van 20 Juni meldde, dat LESCURAIN de portefeuille van Buitenlandsche Zaken had aangenomen, en dat beteekent, dat hij ook aan het hoofd zal komen te staan van het voorloopig bestuur, zoodra HUERTA aftreedt.

Venezuela Morgen is het Presidentsverkiezing in Venezuela. Het Bestuur heeft alle voorzorgen genomen, dat de keuze zonder stoornis kan plaats hebben. Allen die onder verdenking stonden, dat zij niet met den regeerings-caudidaat zouden meegaan, zijn bij voorbaat achter slot en grendel gezet, die zullen zich dus wel rustig houden. Men kan van te voren zeggen, dat Grl. JUAN VINCENTE GOMEZ met vlag en wimpel er door zal komen en algemeen gekozen zal worden als constitutioneele president. Hij zit dan weer voor 7 jaar op het kussen. Moge hij voortgaan de verkeerswegen te verbeteren, het leger te moderniseeren, rust en vrede te handhaven, dan zal zijn bestuur toch zegen brengen over het land. Een groot deel der politici is het niet met hem eens, maar voor de overgroote meerderheid der Venezolanen is het hoofdzaak, dat het land rustig blijft. Landbouw en veeteelt kunnen dan bloeien, de industrie zich ontwikkelen, de handel zich uitbreiden. Een groot nadeel van het Bestuur in Venezuela is het monipoliseeren van sommige bedrijven. Dat is tegen het algemeen belang. Maar dit is een euvel, dat men onder alle besturen aantrof. Dat schijnt in dat land onvermijdelijk.

Santo Domingo. De keuze van BORDAS tot president heeft geen wijziging gebracht in den toestand van het land. Het is er nog volop revolutie. In de Noordelijke provincies wordt braaf gevochten. Het ergste is, dat de groote steun van President BORDAS Mr. SULLIVAN, de gevolmachtigde van de Ver. Staten, hem alleen voor de moeilijkheden laat zitten en er tusschenuit trekt. Het heet dan, dat hij te Washington een bespreking gaat houden in verband met den toestand op Santo Domingo. Maar achteraf blijkt, dat Mr. SULLIVAN zich ook naar Ierland begeeft om een zoon te gaan bezoeken. Hij blijft twee volle maanden weg.

Nu, in twee maanden kan er veel gebeuren. Misschien is President BORDAS na twee maanden ook weg.

Of zou die reis van Mr. Sullivan naar Europa soms ook in verband staan met het optreden van sommige Europeesche mogendheden op Haïti? De Ver. Staten van Noord Amerika zijn daarover nog niets te spreken. Van den anderen kant krijgen ze het met al die Zuid-Amerikaansche Republieken zoo volhandig, dat ze gaarne een gedeelte van den zwaren last aan Europa zouden overdragen. Amerika voelt wel iets voor een internationaal optreden tegenover Haïti en Sto. Domingo, maar het heft geeft het niet uit de handen.

De mogendheden mogen meehelpen, opdat handel en scheepvaart ongestoord blijven en de belangen der Europeesche onderdanen in die Republieken niet worden geschaad, maar Noord Amerika moet aangeven op welke wijze die hulp zal worden verleend.

DE HEER EN MEVROUW

A. Johansson-van Eps

geven kennis van het voorgenomen huwelijk van hunne dochter

Vera

met den Heer

K. W. Taale

1e Luit. der Infanterie O. I. L.

waarvan de voltrekking zal plaats hebben op Woensdag 8 Juli 1914.

De Heer K. W. Taale

geeft kennis van zijn voorgenomen huwelijk met Mejuffrouw

Vera Johansson

waarvan de voltrekking zal plaats hebben op Woensdag 8 Juli 1914.

Receptie Hoogstraat 18. } *8 uur 30 N. M.*

HAVEN-NIEUWS.

VAN 27 JUNI – 11 JULI

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Pr Fr Hendrik	N A de Boer	28 Juni	New-York	28 Juni	Amsterdam
Luna	G P Vos	2 Juli	Colón	8 Juli	Amsterdam
Caracas	Furst	1 „	La Guayra	1 „	New-York
Merida	A Johanson	1 „	Maracaibo	1 „	Maracaibo
Fauna	D Kuyper	3 „	Amsterdam	4 „	Colón
Zulia	S S Morris	4 „	New-York	4 „	Maracaibo
Prins Willem I.	A E Nyboer	4 „	Amsterdam	5 „	New-York
Merida	A Johanson	6 „	Maracaibo	6 „	La Guayra
Merida	A Johanson	8 „	La Guayra	9 „	Maracaibo
Zulia	S S Morris	9 „	Maracaibo	9 „	New-York
Philadelphia	H Hichborn	9 „	New-York	9 „	La Guayra
Pr Willem V.	P C de Graaff	12 „	New-York	13 „	Amsterdam
Odenwald	C Segebarh	26 Juni	Hamburg	27 Juni	Colón
Niederwald	H Rose	1 Juli	Colón	3 Juli	Hamburg
Venetia	R Hohfeld	2 „	Pto Cabello	3 „	Hamburg
Siena	R Raffo	4 „	Génova	4 „	Colón
Belgian	Atkinson	5 „	Liverpool	5 „	New-Orleans
Sachsenwald	Th Kirchhof	10 „	Hamburg	10 „	Colón

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	Vertrek	naar
Maria H	27 Juni	Bonaire	*Gacela H*	28 Juni	Bonaire
Julia Estrella	30 „	del Mar	*Themis H*	29 „	Maracaibo
Abeona H	30 „	Maracaibo			
Honoria D	30 „	Pto Rico			
Gacela H	30 „	Bonaire			
La Preferida	3 Juli	Pto Cabello			

Het Engelsch S S INVERGYLE wordt heden of morgen hier verwacht van Colón.